

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2790/2021
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миомир Иванковић и Душан Димитријевић, адвокати у ..., против туженог ЈКП „Комуналац“ Пирот, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2910/2021 од 30.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 23. децембра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2910/2021 од 30.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2910/2021 од 30.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 1П1 број 44/20 од 06.05.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да тужени на име једнократне социјалне помоћи за 2018. годину исплати тужиоцу износ од још 27.867,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2019. године па до исплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2910/2021 од 30.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О

дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца у односу на туженог послодавца, за исплату разлике у једнократној социјалној помоћи, до пуног износа предвиђеног за 2018. годину, на начин који није у супротности правним ставовима судова израженим у правноснажним судским пресудама, донетим у истоветној чињеничној и правној ситуацији. Тужилац се за доказ другачије судске праксе у одлучивању о захтевима за исплату из истог чињеничног основа да је исплата извршена сразмерно времену проведеном на раду код туженог као послодавца у тој години, позива на једну правноснажну пресуду. Међутим, постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачију важећу судску праксу, да би ревизију требало изузетно дозволити ради уједначавања судске праксе.

Из изнетих разлога је на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба је поднета дана 31.07.2019. године. Вредност предмета побијаног дела правноснажне одлуке је 27.867,00 динара, што представља динарску противвредност 236,67 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Зато ревизија није дозвољена према општем правилу из члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Дозвољеност ревизије туженог не постоји ни по члану 441. Закона о парничном поступку, будући да предмет спора није у вези са постојањем, заснивањем или престанком радног односа. Тужба за предмет има заштиту права из радног односа, али предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, те се не ради о спору по члану 441. Закона о парничном поступку.

Сходно наведеном, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**